

קונטרס

זְהִמַּת הַמְסִיוֹן

יְגַלֶּה אֶת פְּרָצוֹפֶם הַטָּמֵא שֶׁל הַמְסִיוֹן, יִמַּח
שָׁמָּה, שְׁרוּצִים לְהַעֲבִיר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל
דָּתָם, וַיִּזְהֵר אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּשְׁמַר עֲצֻמוֹ
מֵהֶם, וַיִּרְחִיקֵם לְגַמְרֵי מַגְבוּלוֹ.

בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נַפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה

רַבֵּי נֶתָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּכִים וּמֵאמְרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרֵסֵלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹכֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁאַמּוֹת הָעוֹלָם מֵאֵז
וּמִתְמִיד רָצוּ רַק לְלַפֵּד אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, וּלְהַעֲבִירָן עַל דָּתָן, וְלִכְן
צָרִיכִים לְהִזְהַר מִזְהַמַּת הַמְּסִיוֹן, וְכֵן לְהִזְהִיר
אַחֲרֵיהֶם מֵהֶם, וּלְגַלוֹת אֶת פְּרָצוּפֵם הַטְּמֵא,
זֶה אֲלֵפִים שָׁנָה שֶׁהוֹרְגִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אֲכֻזְרִיּוֹת, רַחֲמָנָא
לִישְׁזָבֵן, וְעַכְשָׁו בָּאִים בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת
וּבְחִנְפָּה וּבְכֶסֶף, לְתַפֵּס נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת,
וּלְהַעֲבִירָן עַל הַדֵּת, וְלִכְן צָרִיף לְהִזְהִיר אֶת
כָּלֵם לְהַשְׁמֵר מִהַטְּמָאִים הַלְלוּ.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תתכ)

קונטרס

זְהֵמַת הַמְסִיוֹן

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית,
וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל. וְכִפִּי שֶׁתְּחַדִּירוּ
בְּעֶצְמְכֶם יְדִיעָה זוֹ, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וּבְלִעְדֵי אֵין
שׁוּם נִמְצָא, אִזְ חַיִּיכֶם יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי. אִךְ בְּשִׁבִיל
הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, בָּרָא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ
בְּאִפְן כְּזֶה, עַד שִׁירְאָה, שִׁיְהִיו מִתְנַגְּדִים לְאַלְקוֹת, הִינוּ
שִׁיְהִיו מִסְתִּירִים אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁנִּתֵּן כַּחוֹת
לְטִמְאָה, שֶׁתִּתְגַּבֵּר עַל הַקְדָּשָׁה. וְעַל-כֵּן זוֹ עֲבוּדָתוֹ שֶׁל
כָּל יְהוּדִי — לְהַגְבִּיר אֶת הַקְדָּשָׁה עַל הַטִּמְאָה. אֲבָל
זֶה לֹא נַעֲשֶׂה בְּפַעַם אַחַת, אֶלָּא זוֹ מְלַחֲמָה תְּדִירִית;
מִצַּד אֶחָד — יֵשׁ גְּלוּי שְׂכִינָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מִתְגַּלֶּה לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּי נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֲבָל
מִצַּד שֵׁנִי — יֵשׁ הַסְתָּרָה וְהַעֲלָמָה, וְכִסּוּי מְאֹד גָּדוֹל,
חֲשֵׁךְ כְּפוֹל וּמְכַפֵּל. וּמִשָּׁם נוֹבֵעַ, שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם

"זְהֵמַת הַמְסִיוֹן", וּמִתְגַבֶּרֶת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְמִשְׁךְ
 אוֹתָן בְּכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת. אֵךְ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
 הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח צְדִיקִים קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים
 הַדְּבוּקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׂיֵשׁ בְּכַחַם לְהַפִּיךְ אֶת
 כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שְׂיֵהִיָּה אוֹר גָּדוֹל מְאֹד, וְכֻלָּם יִרְאוּ
 וַיִּרְגִּישׁוּ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ. אֲבָל זֶה לְעֵמֶת זֶה
 עוֹמְדִים רְשָׁעִים אַרוּרִים, הַמִּתְחַזְּזִים וּמִתְלַבְּשִׁים
 כְּצְדִיקִים, כִּירְאִים וּשְׁלֵמִים, אֲבָל הֵם מִחְשִׁיכִים אֶת כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוּ עִם חֲשֵׁךְ גָּדוֹל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת.
 וְזוֹ הַמְלַחְמָה הַתְּדִירִית שְׂיֵשׁ בֵּין הַקְדוֹשָׁה לְבֵין
 הַטְּמֵאָה; כִּי אִם הִיְתָה מִתְגַלֶּה גְדֻלַּת הַצְּדִיקִים
 הַקְדוֹשִׁים הַדְּבוּקִים בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי לֹא הִיְתָה
 בְּחִירָה כָּלֵל, כִּי כֻלָּם הָיוּ נִמְשָׁכִים רַק אַחֲרֵיהֶם, כִּי מִי
 אֵינוֹ רוֹצֵה לְהִרְגִּישׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! מִי אֵינוֹ
 רוֹצֵה לְדַבֵּר עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! מִי אֵינוֹ חֹפֵץ
 לְדַבֵּר עִם נִשְׁמוֹת צְדִיקִים בְּגֵן-עֵדֶן! מִי אֵינוֹ מִשְׁתוֹקֵק
 לְרְאוֹת אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים! מִי אֵינוֹ רוֹצֵה לְרְאוֹת
 תְּנָאִים וְאִמּוֹרָאִים! כָּל יְהוּדֵי יִשׂ לֹ רְצוֹן וְחֲשֵׁק
 לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְדוֹשָׁה, אֲבָל זֶה לְעֵמֶת זֶה עוֹמְדֵת
 "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן" כַּח הַטְּמֵאָה, שְׂבָאִים בְּכָל מִינֵי
 הַתְּלַבְּשִׁיּוֹת, וּמִתְלַבְּשִׁים בְּמַצּוֹת, כְּמוֹ שְׂרַבְנוּ ז"ל
 אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שְׂהִיְצַר הָרַע נִקְרָא
 לְבֵן הָאֶרֶמִי, שְׂמִלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, עַד

שְׂאוּמַר לְךָ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה. אֲבָל בְּתוֹךְ הַמִּצְוֹת שֶׁלוּ מְלַבֵּשׁ שְׂקַר גָּדוֹל; כִּי תוֹפֵס אוֹתָךְ בְּזִהְמָה. וְזֶה יֵשׁ לָנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר – מִצַּד אֶחָד צְדִיקִים קְדוֹשִׁים הַדְּבָקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַמְּגַלִּים רַק אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּמְקַרְבִּים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מְעוֹדְדִים אוֹתָם לְלַמַּד תּוֹרָה, שֶׁהִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְעוֹרְרִים אוֹתָם לְקַיֵּם מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵן רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. וּמִצַּד שְׁנֵי זֶה לְעִמַּת זֶה יֵשׁ רָשָׁעִים אַרוּרִים, הַמְּחַשְׁיכִים עֵינֵי בְּנֵי אָדָם, עַד שְׂאִינָם רוֹאִים שׁוֹם אוֹר, וְעוֹשִׂים מִהַחֲשֵׁךְ אוֹר, וּמִהַשְׂקַר אֱמֶת. וְזוֹ הַבְּחִירָה שֶׁיֵּשׁ לְבְנֵי-אָדָם – שְׂאִינָם יוֹדְעִים לְאֵן לְלַכֵּת וּמָה לַעֲשׂוֹת וּלְמִי לְהֶאֱמִין. וְעַל זֶה צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים, רַחֲמִים עֲצוּמִים; כִּי הַשְׂקַר, הַסֵּטְרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת, מִתְּלַבְּשִׁים גַּם-כֵּן בְּבְנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר בָּאִים בְּכָל מִינֵי הַתְּלַבְּשִׁיּוֹת, וּמִתְּלַבְּשִׁים וּמִתְחַזִּים כְּאִלוֹ רוֹצִים בְּטוֹבַתְכֶם, וּלְבַסּוֹף תַּחַת לְשׁוֹנוֹתֵיהֶם הַטְּמְאוֹת, מִסְתַּתְרֵת טְמֵאָה עֲצוּמָה. וְזֶה מָה שֶׁכָּלֵל יִשְׂרָאֵל סוֹבֵל כְּבָר אֱלֹפִים שָׁנָה בַּגְּלוּת, שֶׁמִּצַּד אֶחָד בָּאִים תַּנְאִים, אַמּוֹרָאִים, גְּאוּנִים, מְקַבְּלִים, צְדִיקִים, חֻכְמִים, שְׂמֻגְלִים אֶת תּוֹרַת הַיְיָ"ה יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְזֶה לְעִמַּת זֶה בָּאִים כָּל מִינֵי צְבוּעִים, רְמָאִים, שְׂקֻרָנִים, אֲשֶׁר גַּם-כֵּן מִתְחַזִּים כְּאִלוֹ רוֹצִים אֶת תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל בְּתוֹךְ תוֹכֶם רוֹצִים לַעֲקֹר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם

נִקְרָאִים "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן". וְאַנְחֵנוּ עֲדִים בְּדוֹר הַזֶּה,
 שְׁעָבְרוּ כְּבָר אֲלֵפִים שָׁנָה, אֲשֶׁר נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים
 סָבַל גָּדוֹל מֵאִז שֶׁנִּחְרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁנִּעְלַם וְנִסְתָּר
 הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַגּוֹיִים רוֹצְחִים, הוֹרְגִים,
 שׁוֹרְפִים, חוֹנְקִים, בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת אֶת נִשְׁמֹת
 יִשְׂרָאֵל, וְגוֹזְרִים כָּל מִינֵי גְזֵרוֹת רָעוֹת, וְרוֹצִים רַק
 לְכַלּוֹת אֶת נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵין לָהֶם
 שׁוּם בּוֹשָׁה לָבוֹא וּלְהִסִּית אוֹתָם מֵאַחֲרֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ
 הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְרוֹצִים לְמַכּוֹר לָהֶם שְׁטִיּוֹת, וְאֵינָם
 מְתַבְּיָשִׁים לְהִסְתַּתֵּר תַּחַת הַמָּלְאָה: שְׁלוֹם, כְּאֵלוֹ הֵם
 רוֹצִים אֶת הַשְּׁלוֹם, בְּשַׁעַת שֶׁאַנְחֵנוּ עֲדִים, שְׁאֵין מָקוֹם
 בְּעוֹלָם, שְׁאֵינָנוּ מְלֵא עִם דַּם יִשְׂרָאֵל, וְרָצְחוּ אוֹתָנוּ בְּכָל
 מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַכְזָרִיוֹת, עָנּוּ אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי
 עֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרִים, שְׁאֵין בְּכַח הַשֶּׁכֶל לְדַמֵּין עֲנוּיִים
 כְּאֵלוֹ שֶׁעָנּוּ יִשְׂרָאֵל בְּיַד רוֹצְחֵיהֶם, וְעַתָּה מְלֶאֶם לָבֶם
 לָבוֹא בְּשְׁלוֹם, וּכְאֵלוֹ רוֹצִים רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָנוּ!
 בְּאַהֲבָה — שְׁאוּהָבִים אוֹתָנוּ?! וְלִמְעַשָּׂה, רוֹצִים
 לְהַעֲבִירָנוּ עַל דָּתָנוּ, לְהַמִּיר אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
 שְׁלֹא נֶאֱמִין בַּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
 וּלְהַחֲלִיפָהּ בְּשִׁגְעוֹן וּבְשִׁטוֹת. אֲשֶׁר זוּהִי בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה
 גְּדוֹלָה! וְלִצְעָרָנוּ הָרַב, הֵם מְצַלִּיחִים כְּבָר דּוֹרוֹת לְנִתְק
 אֶת נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם מְצַלִּיחִים
 לְבוֹלֵל נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין הַגּוֹיִים, עַד שֶׁאַחוּז גְּדוֹל

זְהֵמַת הַמְסִיוֹן

מה

מָאד נַעְקָר מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא נִשְׁאַר מִמֶּנּוּ זָכָר, כִּי הִתְבּוּלְלוּ בֵּין הַגּוֹיִים, וְלִבְסוּף נִשְׁתַּמְדוּ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! תִּפְקְחוּ אֶת עֵינֵיכֶם וְתִרְאוּ מַה קִּוְרָה הַיּוֹם. מִצַּד אֶחָד — הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר צוֹעֲקִים וּמְכַרְיִזִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה: הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֶּה אֶתְנּוּ, עַמְּנוּ וְאַצְלָנוּ, בָּאוּ וְנִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יְתַבְּרֵךְ, בָּאוּ וְנִפְתַּח אֶת הַפֶּה שֶׁלָּנוּ וְנִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרֵךְ, בָּאוּ וְנִקְיִים אֶת מַצּוֹתָיו יְתַבְּרֵךְ, בָּאוּ וְנִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ וְרוֹצֵה בָּנוּ, וּמְחַכֶּה עָלֵינוּ, שֶׁרַק נִפְתַּח אֶת פִּינוּ וְנִדְבַר אֵלָיו, שֶׁרַק נִבּוֹא וְנִחְזֹר אֵלָיו, נִתְחִיל לְשָׁמֵר שְׁבֵת, לֶאֱכֹל כֶּשֶׁר, לְשֵׁים מְזוּזָה עַל הַדֶּלֶת, לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית, לְהִתְעַטֵּר בְּתַפְלִין, וְלֶאֱהֹב אֶת כָּל יְהוּדֵי. אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי בָּאִים "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן" בְּכַמָּה וּכְכַמָּה לְבוֹשִׁים שְׁמֵלְבִישִׁים עֲצָמָם לְהִסִּית אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהִתְרַחֵק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִתְרַחֵק מִהַתּוֹרָה וּמִהַמְצֻוֹת, וְלוֹעֲגִים מִכָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. וּמִזֶּה עִם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים סָבֵל נוֹרָא מָאד, כִּי אִם הָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל שׁוֹמְעִים רַק בְּקוֹל הַצַּדִּיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר — מִיָּד הָיוּ נִגְאָלִים. אֲבָל בְּמָקוֹם לְשִׁמְעַת אֶת קוֹל הַצַּדִּיקִים, הַמְּגַלִּים אֶת אוֹר הַבּוֹרָא יְתַבְּרֵךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, שְׁנִרְגִישׁ רוּחַנִיּוֹת

חיות אלקות, שנחוש שהקדוש-ברוך-הוא נמצא
 אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, וְנִדַּע שְׂאֵף שְׂנֹכְשִׁלְנוּ בְּמָה
 שְׂנֹכְשִׁלְנוּ, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ עַד־יָן, וְרוֹצֵה
 שְׂנַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה. אָבֵל עַל-יְדֵי הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים
 שְׁעָשִׂינוּ, נִטְמָטֵם שְׂכָלְנוּ וְנִתְבַּלְבְּלָה דַעַתָּנוּ, וְאָנוּ
 נִמְשָׁכִים אַחֲרֵי הַטְּמָאָה וְהַזְּהֵמָה, אַחֲרֵי הַלִּיצָנִים; כִּי כָּל
 אֱלֹהֵי הַמִּתְלוֹצְצִים מִהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִהַתּוֹרָה
 וְהַמִּצְוֹת, כָּל אֱלֹהֵי הַלּוֹעָגִים לְכָל הַקָּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל,
 כָּל אֱלֹהֵי הַמִּתְלוֹצְצִים מִהַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים הַדְּבֻקִים
 בְּהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם הֵם הַמְסִיּוֹן, הֵם טְמָאָה
 עֲצוּמָה; כִּי בְּרַגַּע שְׂאָדָם מִתְלוֹצֵץ מִכָּל הַקָּדוֹשׁ לְעַם
 יִשְׂרָאֵל, תִּשְׁמְרוּ מִמֶּנּוּ, וְתִבְרָחוּ מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׂבוֹרָחִים
 מֵאֵשׁ, כִּי יִשְׂרָף אֶתְכֶם, כִּי בְּרַגַּע שְׂאָדָם רוֹצֵה לְהַפְרִיד
 אֶתְכֶם מִהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁהוּא "זְהֵמַת
 הַמְסִיּוֹן", אֱלֹהֵי בְכָה וְאֱלֹהֵי בְכָה, אָבֵל לְכֻלָּם כְּנֹגָה אַחַת
 — אֵיךְ לְנַתֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִבוֹרָאֵם, אֵיךְ
 לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת הָאֹר רֵוִחְנִי, דְּבִקוֹת אֱלֻקוֹת,
 אֲשֶׁר מִשָּׁם סוֹבְלִים אֶת הַסֶּבֶל הַנּוֹרָא שְׂנֹקְרָא גְלוֹת; כִּי
 אִם הָיָה בְּנֵי-אָדָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וּבָאִים אֵלָיו יִתְבַּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּמְדַבְּרִים אֵלָיו,
 וּמְסַפְּרִים לוֹ כָּל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לָהֶם, הָיָה נִפְקָחוֹת עֵינֵיהֶם,
 וְהָיָה רוֹאִים עוֹלָם אַחֲרֵי לְגַמְרִי. אַךְ זֶה "זְהֵמַת הַמְסִיּוֹן",
 שְׂמַמְלָאִים אֶת כָּל הָאָרֶץ וְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם גְּאוּף,

שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזֵהוּם, שְׁזָה מֵה שְׁמֻטְמֻטִים אֶת הַלֵּב, וּמַעֲקָם אֶת הַמַּח, עַד שְׁאָדָם נוֹפֵל בְּכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת. לְזֹאת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת יב:) עַל הַפְּסוּק: "וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם"; אַחֲרַי לְבַבְכֶם — זֶה מִינּוֹת, וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם — זֶה הִרְהוֹר עֲבָרָה [נְאוּף]; בְּרַגַע שְׁאָדָם נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי נְאוּף, נִכְנָסֵת בּוֹ גַם מִינּוֹת וְכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, עַד שְׁקָשָׁה לוֹ מְאֹד לְהִשְׁיֵג רוּחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹת; כִּי בְּאִפְסָן שְׁאָדָם יִהְיֶה נֶעֱשֶׂה כְּלִי לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר רוּחָנִי, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְזַכָּךְ מֵהַתְּאַוָּה הַזֹּאת. לְזֹאת אָנוּ רוֹאִים, אִיךָ "זְהֵמַת הַמְסִיּוֹן" מְבִיאִים בַּחֲוָרִים וּבַחֲוָרוֹת לְגֵרוֹת דֶּרֶכָם אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֶת הַבְּנִים וְהַבָּנוֹת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִמְשָׁךְ אוֹתָם אֵלֵיהֶם, כְּדֵי שְׂיִתְרַחֲקוּ מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַחֲרֵי-כֵן הֵם הוֹרְגִים אוֹתָם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבַגְּשָׁמִיּוֹת גַם יַחַד. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים לה, טו): "וּבְצִלְעֵי שְׂמֹחוֹ וְנֶאֱסָפוּ, וְנֶאֱסָפוּ עָלַי גִּבִּים וְלֹא יִדְעָתִי, קָרְעוּ וְלֹא דָמוּ"; בְּשַׁעַה שְׂיִשְׂרָאֵל בָּאִים לִידֵי מִינּוֹת, מִיָּד אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׂמֹחִים וְנֶאֱסָפִים לְהִרְגֵם אוֹתָם; בְּצִלְעֵי שְׂמֹחוֹ וְנֶאֱסָפוּ, מֵהוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי גִּבִּים וְלֹא יִדְעָתִי? אֵלֶּה כְּשֶׁנְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁלִים וְצוֹלְעִים מֵהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזֵי צוֹהֲלִים הַגּוֹיִים וְשְׂמֹחִים וְנֶאֱסָפִים לְהַתְּגָרוֹת בָּהֶם, לְהַכּוֹתָם וְלַעֲשׂוֹתָם גִּבִּים וְחֲגָרִים. וְזֹאת אָנוּ רוֹאִים, אִם

עם ישראל חזקים באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, שום
 אמה ולשון לא יוכלו להם בשום פנים ואפן, כי ברגע
 שיהודי חזק באמונה, ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא,
 ואינו רוצה רק אותו יתברך, כל חזיו חיים אחרים
 לגמרי, אינו רוצה כלום רק את המקום ברוך הוא,
 מוכן להשרף על קדוש השם, על האמונה הקדושה.
 אבל ברגע שהאמונה מתחילה להתקרר ולהשכח אצל
 עם ישראל, אז באים אמות העולם, והורגים אותנו
 בהריגות ובמיתות משנות, פוצעים אותנו, גורמים לנו
 שנהיה בעלי מומים — חגרים ונכים ברוחניות,
 ואחר-כך הם נאספים ביחד ושמים לאידנו, שמים
 בכשלונו. לזאת, בני ובנותי היקרים! פקחו את
 העינים להתבונן מה קורה היום, מסתובבים יהודים
 משיחיים, אשר מדברים רק ממשיח, ותחת לשונם
 מנחת טמאה עצומה, כי רוצים להוציא אתכם
 מהקדוש-ברוך-הוא, מחיק אביכם שבשמים, רוצים
 לנתק אתכם מהתורה הקדושה, מהמצוות שהן רצונו
 יתברך; כי המצוות, אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא
 ויגש), הן השלוחים של הקדוש-ברוך-הוא. וכך אמר
 רבי שמעון בר יוחאי: אמר הקדוש-ברוך-הוא
 לישראל, המצוות הן שלוחי, ושלוחו של אדם כמותו,
 אם כבודת אותו, כאלו לי כבודתני, ואם בזית אותו,
 כאלו לכבודי בזית; הינו אם יהודי מקיים מצוותיו

זְהֵמַת הַמְסִיוֹן

מט

יְתַבְרַךְ, הוּא מְכַבֵּד אֶת רְצוֹן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם
מְבַזֶּה אֶת מְצוּוֹתָיו יְתַבְרַךְ, הוּא מְבַזֶּה אֶת כְּבוֹד הַבּוֹרָא
יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ. כִּי הַמְצוּוֹת הֵן שְׁלוּחָיו יְתַבְרַךְ. לְזֹאת מִי
שְׁמַסִּית אֶתְכֶם לְחַלֵּל שַׁבַּת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, תִּדְעוּ לָכֶם
שְׂזוּ "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן", מִי שְׁמַסִּית אֶתְכֶם לֹא לֶאֱכֹל
כֶּשֶׁר — זו "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן", מִי שְׁמַתְלוֹצֵץ מִהַמְצוּוֹת
— זו "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן", וְצָרִיכִים לְהִשְׁמַר מִמֶּנּוּ. מִי
שְׁמַנְתֵּק אֶתְכֶם מִהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂזוּ
"זְהֵמַת הַמְסִיוֹן", וְאֵל יִטְעוּ אֶתְכֶם, שְׂזֵה יִגְאֵל אֶתְכֶם
אוּ זֶה יִגְאֵל אֶתְכֶם, אֶלֶּא זְכְרוּ הֵיטֵב, שֶׁרַק הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִגְאֵל אוֹתָנוּ. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים
(מְדַרְשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים, פָּרָק ה', פָּרָשָׁה ה') עַל הַפְּסוּק שְׁאָמַר
שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה', ב'): "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, קוֹל
דְּוָדִי דוֹפֵק, פֶּתַחִי לִי אֲחֹתִי, רַעֲיָתִי, יוֹנְתִי, תַמָּתִי,
שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל, קְנֻצוֹתֵי רְסִיסֵי לַיְלָה"; אֲמָרָה כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי יִשְׁנָה — מִבֵּית-
הַמֶּקְדָּשׁ, וְלִבִּי עֵר — לְבַתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבַתֵּי מְדַרְשׁוֹת;
אֲנִי יִשְׁנָה — מִן הַקְרַבְנוֹת, וְלִבִּי עֵר — לְמְצוּוֹת
וְצַדִּיקוֹת; אֲנִי יִשְׁנָה — מִן הַמְצוּוֹת, וְלִבִּי עֵר —
לְעִשׂוֹתָם; אֲנִי יִשְׁנָה — מִן הַקֶּץ, וְלִבִּי עֵר — לְגֵאֲלָה;
אֲנִי יִשְׁנָה — מִן הַגְּאֲלָה, וְלִבִּי עֵר — לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׁיִגְאֵלֵנִי; מֵצַד אֶחָד אָנוּ רוֹאִים חֲרִבַּן-בֵּית-
הַמֶּקְדָּשׁ, שְׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה מ.ח.): מִיּוֹם

שְׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לָךְ יוֹם שְׂאִין קָלְלָתוֹ מְרַבָּה מִחֲבָרוֹ; וּכְנֻסַּת יִשְׂרָאֵל צוֹעֶקֶת: אָנִי יִשְׁנָה מִבֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, הַתִּצְאָשְׁתִּי מִבְּנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֲכַל לְבִי עַר לְרוּץ לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּמְדַרְשׁוֹת; אִף שְׁעָבְרוּ כָּבֵר אֲלֵפִים שָׁנָה בַּגְּלוּת וְחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עֲדִין לִבְּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַר לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּמְדַרְשׁוֹת. וְלָכוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְתִרְאוּ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים בּוֹנִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לְהַתְפַּלֵּל, וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאִינָם מִתִּצְאָשִׁים. וְזֶה בֵּית-מִקְדָּשׁ מְעַט שְׁלָהֶם, כְּדַכְּתִיב (יחזקאל יא, טז): "וַיֹּאֲהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט", וְדַרְשׁוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מגלה כט): — אֵלוֹ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת; אִף שְׁחָרַב הַמִּקְדָּשׁ, וְנִחַשְׁכּוּ הָאוֹרוֹת מֵאֲתָנוּ, עִם כָּל זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל רְצִים עֲדִין לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת; רְאוּ לְהַצְטַרֵּף אֲלֵיהֶם, הַכְּנִסוּ עָרַב וּבִקֵּר לְבֵית-הַכְּנֻסַּת לְהַתְפַּלֵּל, הַכְּנִסוּ בְּאֲמֻצַּע הַיּוֹם וּבְלִילָה לְבֵית-הַמְדַרְשׁ לְלַמֵּד תּוֹרָה. אָנִי יִשְׁנָה מִן הַקְּרַבְנוֹת, אֵין קְרַבְנוֹת, חָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, חָרַב הַמְזֻבַּח, אֲכַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל צוֹעֶקוֹת: וְלְבִי עַר לְצַדִּיקוֹת; אֵיזָה נַחַת, אֵיזָה יָפִי, אֵיזָה פָּאָר, לְרֵאוֹת עַל אִף שְׁחָשׁוּף לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂאִין לָנוּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְהַקְּרַבְנוֹת, אֲכַל לֵב עִם יִשְׂרָאֵל עַר לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת וּצְדָקוֹת, "מִי כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ"; רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֵין לָךְ אִמָּה כְּעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂאִף שְׁנַחֲרַב

לָהֶם בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, עֲדִין הֵם עוֹשִׂים אֶת הַמִּצְוֹת, וְעֲדִין
 הֵם מְרַבִּים בְּצַדִּיקוֹת; יְהוּדִים עוֹזְרִים זֶה לָזֶה, יְהוּדִים
 עוֹשִׂים חֶסֶד זֶה לָזֶה. אֲנִי יֹשֵׁנָה מִן הַמִּצְוֹת — צוּעֶקֶת
 הַנְּשָׁמָה, הַמִּצְוֹת שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה, אֵינֶן בְּחִיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת,
 אֲלֵא "כְּמִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה" (ישעיה כט, ג), אוֹמֶרֶת
 הַנְּשָׁמָה: וְלִבִּי עַר לַעֲשׂוֹתָן; הֵינּוּ אָנוּ רוֹצִים בְּרִצּוֹן חֲזֵק
 לַעֲשׂוֹתָן, מִשְׁתוֹקְקִים לָקֵים אֶת רִצּוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, אֲפֹלוּ הֵכִי גְרוּעַ, אֲפֹלוּ הִרְיָקָן בְּיוֹתֵר, מִשְׁתוֹקֵק
 אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, לָקֵים אֶת הַמִּצְוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת
 נז): אֲפֹלוּ וַיִּקְנִין שָׂבָר, מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרַמּוֹן; אֲנִי
 יֹשֵׁנָה מִן הַקֶּץ, בְּנִי-אָדָם מִתְיַאֲשִׁים מֵהַקֶּץ, אֵינָם
 יוֹדְעִים מָתִי יִהְיֶה קֶץ וְסוֹף לְכָל צָרוֹתֵינוּ, בְּכָל יוֹם יֵשׁ
 הַרוּגִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּכָל יוֹם יֵשׁ פְּצוּעִים, רַחֲמָנָא
 לְצִלָּן, בְּכָל יוֹם נְעַתְקוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵהַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל וְלִבִּי עַר לַגְּאֻלָּה; הַלֵּב שֶׁלָּנוּ עַר
 לְרֵאוֹת אֶת הַגְּאֻלָּה, אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לַגְּאֻלָּה. מִמְּשִׁיכָה
 לְצַעֵק כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל: אֲנִי יֹשֵׁנָה מִן הַגְּאֻלָּה; כָּל אֶחָד
 בָּא וּמִסְפֵּר לָנוּ סְפוּר אַחַר מֵהַגְּאֻלָּה, בָּאִים יְהוּדִים
 מְשִׁיחִים, וְאֵינָם מִתְבַּיְשִׁים לְדַבֵּר מִמְּשִׁיחַ, עַד שֶׁבְּנֵי-
 אָדָם יֹשְׁנִים מְרַב יְאוּשׁ, כָּל אֶחָד צוּעֵק שֶׁאֲצִלוּ מְשִׁיחַ,
 אוֹמֶרֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל: וְלִבִּי עַר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 שִׁיגְאֵלָנוּ. מִי יִגְאֵל אוֹתָנוּ? רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

בְּעֶצְמוֹ הוּא לְבַד יִגְאַלְנוּ, וְלֹא עַל-יְדֵי שׁוּם שְׁלִיחִים
בְּעוֹלָם.

לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם
דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֹּר אֶתְכֶם, אֵל תְּשִׁימוּ לֵב אֶל כָּל
הַפְּרִסּוּמוֹת הַזּוֹלוֹת, שְׁעוֹשִׂים צְחוק מִהַדְּבָרִים הַכִּי
קְדוּשִׁים לְעַם יִשְׂרָאֵל, מֵעַנְיֵי הַגְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ, אֵל
תְּשִׁימוּ לֵב אֶל כָּל הַלִּיצְנוֹת שְׁעוֹשִׂים מֵעַם יִשְׂרָאֵל. וְכֵן
מָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים? שׁ"זְהֵמַת הַמְסִיוֹן", יִמַּח שְׁמֵם
וְזִכְרָם, מִטִּיפִים לָנוּ מֵאוֹתוֹ הָאִישׁ, שְׁחִיק טְמִיא, וּבָאִים
רוֹצְחִים וּמוֹכְרִים לָנוּ מְשִׁיחַ?! מוֹכְרִים לָנוּ גְּאֻלָּה?!
אֵינָם מִתְּבַיְשִׁים לְבוֹא בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — גּוֹיִים
וְגוֹיֹת, נוֹאֲפִים מְלַכְלָכִים, רוֹצְחִים טְמִאִים, וּמִטִּיפִים
לָנוּ אִיךָ תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה?! וְלִצְעָרְנוּ הַרְבֵּי, יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם
קִטְנֵי הַדַּעַת, פְּחוֹתֵי הַשֶּׁכֶל, וְקוֹנִים אֶת דְּבַרִּיהֶם,
וְנוֹתְנִים לְרְמוֹתָם; הֲלֹא אִם רַק מִסְתַּכְּלִים עַל פְּרִצוּפָם,
רוֹאִים שְׁזָה גּוֹי 'לְמַהְדְּרִין' בְּלִי כִפָּה וּבְלִי זָקֵן וּפְאוֹת,
נוֹאֲף בָּא עִם תִּיקוֹ, וְנוֹתֵן לָכֶם אֶת הַזְּבֵל שְׁלוֹ. רַק
תִּקְרְאוּ אֶת אֲשֶׁר כָּתוּב שָׁם, וְתוֹכְחוּ שֶׁהַכֹּל שְׁקָר וְרַעוּת
רוּחַ, הַכֹּל לִיצֵי לִיצְנוֹת, שׁוֹרָה אַחַת אֵינָה תּוֹאֲמַת
לְשִׁנְיָה, פְּסוּק אַחַד אֵינּוּ מִתְקַשֵּׁר לְמִשְׁנֵהוּ, וְאֵת זֶה הֵם
מְפִיצִים בֵּין נְשִׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּמִימִים, הַלּוֹקְחִים
אֶת זֹאת, בְּשַׁעַת שֶׁהַכֹּל בּוֹרוֹת. אַךְ מִי שִׁישׁ לוֹ עֵינַיִם

לראות ולב להבין, רואה את השטיות הכתובות שם; אתם מקבלים סטירת לחי אחת, ועוד נותנים את הלחי השנייה? ! הבה נשאל את הגויים אם הם מקימים את זאת; כלם רוצחים אכזריים, כל יום ויום נהרגים מאות ואלפי אלפים גויים, על-ידי מלחמות שיש ביניהם, ואין שמים לב לכל זה; מבין אמות העולם מתים בכל יום מרעב אלפים ורבות בכל חלקי העולם, ואין אכפת למסיון מהם, כי אותם גויים אינם רוצים לקבל את כל הזבל והלכלוך הזה, ולכן הם מניחים אותם למות ברעב. ואלינו עם ישראל, העם הנבחר, הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, שיש לנו תורה שקבלנוה על-ידי משה רבנו בהר סיני, ויש לנו מצוות, באים להסית ולהדיח אותנו מהקדוש-ברוך-הוא בלי בוששה! ! לזאת, בני ובנותי היקרים! תפקחו את העינים, ותראו מה קורה היום בעולם, בלי בוששה וחרפה, נותנים כחות לטמאה להעלים ולהסתיר את אמתת מציאותו יתברך. אבל הכל הוא נסיון שמנסים אותנו, לראות אל מי נפנה בעת צרה, אל מי נבוא בשעה שעוברות עלינו צרות ויסורים, אם נמשיך עצמנו אל אלו הליצנים, אלו הרשעים הצבועים, או אל הצדיקים האמתיים, הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, ומגלים את הקדוש-ברוך-הוא; אבל הבחירה מאד מאד קשה, כי כח הטמאה עצום ורב, להעלים

וְלִהְסֵתִיר אֶת הַקְדוּשָׁה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים!
 תִּקְיָמוּ אֶת מַאֲמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (מְשָׁלֵי ה, ח):
 "הֲרַחֵק מֵעֲלִיָּה דְרָכָךְ, וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָה";
 אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת דְּרַבֵּי נֶטָן ב, ז):
 הֲרַחֵק מֵעֲלִיָּה דְרָכָךְ — זֹו מִיְנוּת, שְׂאוּמְרִים לוֹ לְאָדָם
 אֶל תֵּלֵךְ בֵּין הַמִּינִים, וְאַל תִּכְנַס לְשֵׁם כָּלֵל וּכְלָל, שְׂמָא
 תִּכְשָׁל בָּם. וְאִם תֵּאמַר: בְּטוּחַ אָנִי בְּעֲצָמֵי, שְׂאֵף-עַל-
 פִּי שְׂאֵנִי נִכְנָס לְשֵׁם, אֵינִי נִכְשָׁל בָּם, שְׂמָא תֵּאמַר:
 שׁוֹמֵעַ אָנִי דְבַרְיָהֶם וְחֹזֵר בֵּי, תִּלְמוּד לֹוֹמַר (מְשָׁלֵי ב, יט):
 "כָּל בָּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן, וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים"; מִי
 שִׁרְק נִכְנָס בֵּינֵיהֶם, נַעְלָם מִמֶּנּוּ הָאוֹר שֶׁל הַקְדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא. וְלֹא דֵי לָנוּ בַּמְסִיוֹן, שְׂעוֹשִׂים שְׂמוֹת
 בְּנִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, עוֹד הִתְעַרְבוּ בֵּינֵינוּ עַרְב־רַב, פְּסֻלַת
 הָאָדָם, כּוֹפְרִים בְּעֵקֶר, מִינִים וְאַפִּיקוֹרְסִים, אֲנִישֵׁי
 בְּלִיעַל מִפְּקָרִים לְגַמְרֵי, וּמַעֲבִירִים אֶת נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל
 עַל הַדָּת, וְגוֹזְרִים גְּזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת נֶגְדַ קַיִּים הַמְצוּוֹת,
 וּמְתַלּוֹצְצִים מְכַל הַקְדוּשָׁה לְעַם יִשְׂרָאֵל. וְאַנְחָנוּ עַדִּים,
 שְׂבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הֶעֱבִירוּ עַל הַדָּת בִּיּוֹבֵל הַזֶּה כַּמָּה
 מְלִיוֹנִים מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עָקְרוּ אוֹתָם מִהַקְדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא, עָקְרוּ אוֹתָם מִהַתּוֹרָה וּמִהַמְצוּוֹת, בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם מִתְחַנְכִּים מְלִיוֹן וְחֲצִי יְלָדִים בְּחֲנוּךְ כַּפְרָנִי, עַד
 שְׂחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (אֲבוֹת דְּרַבֵּי נֶטָן שֵׁם) עַל
 הַפְּסוּק (מְשָׁלֵי ט, ב): "טְבַחָה טְבַחָה מְסַכָּה יֵינָה אֶף

עֲרָכָה שְׁלַחְנָה" — אֵלֹה הַמִּינִים, שְׁבֻזְמָן שְׁאָדָם נִכְנָס
 בִּינֵיהֶם, מְאָכִילִים אוֹתוֹ, מְשָׁקִים אוֹתוֹ, מְלַבִּישִׁים
 אוֹתוֹ, מְכַסִּים אוֹתוֹ, וְנוֹתְנִים לוֹ מְמוֹן הַרְבֵּה, כִּיּוֹן
 שְׁהָיָה אֶחָד מֵהֶם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכִּיר אֶת שְׁלוֹ
 וְנוֹטְלוֹ, וּבוֹרַח; מָה עוֹשִׂים "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן?" נוֹתְנִים
 לָכֶם הַרְבֵּה כֶּסֶף, מְאָכִילִים וּמְלַבִּישִׁים וּמְכַסִּים אֶתְכֶם,
 וּלְבִסּוֹף, כִּיּוֹן שְׁנִכְנַסְתֶּם בָּהֶם, הֵם עוֹזְבִים אֶתְכֶם
 לְאַנְחוֹת; מָה עֲשִׂיתֶם אִתָּנוּ — שׁוֹאֲלוֹת הַנְּשֻׁמוֹת
 הַקְּדוֹשׁוֹת, שְׁנִלְכְּדוּ בְּשִׁבֵי הַטְּמְאָה?! מָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים
 — בְּגִינוּ וּבְנוֹתֵינוּ שְׁנִתְחַנְּנוּ בְּחִנוּף כְּפָרְנִי, לְבִסּוֹף
 עוֹזְבִים אֶת הָאָרֶץ, וּבוֹרְחִים לְכָל הָרוּחוֹת — לְמִזְרַח
 הָרְחוֹק, לְמַעַרְב הַפְּרוּעַ, מִדּוּעַ? כִּי "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן"
 הַעֲבִירָה אוֹתָם עַל הַדָּת. עֲקְרוּ אוֹתָם מִהַתּוֹרָה,
 מִהַמְצוּוֹת, עַל-יְדֵי שְׁאֲמָרוּ: בֵּאוּ נִתֵן לָכֶם כָּל טוֹב, רַק
 תַּעֲזְבוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּר מִיָּנָן, רַק תִּזְנַחוּ אֶת
 הַמְצוּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, רַק תִּשְׁכַּחוּ אֶת הַמְּסִירָת,
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּלְבִסּוֹף כְּשֶׁעוֹזְבִים אֶת הַיְהוּדוּת, אֲזִי
 נוֹתְנִים לָכֶם בְּעִיטָה, כִּי כָּבֵר אֵינֶם צְרִיכִים אֶתְכֶם;
 עֲקְרוּ אֶתְכֶם מִהַתּוֹרָה, מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִהַמְצוּוֹת,
 וְאֵינֶם צְרִיכִים אֶתְכֶם יוֹתֵר. כִּי הֵם אֲמוֹת הָעוֹלָם
 "זְהֵמַת הַמְסִיוֹן", וְכִי הֵם הַעֲרַב-רַב, הַמְּחַקִּים אֶת
 הַמְסִיוֹן. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! הַגִּיעַ הַזְּמָן,
 שֶׁתִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַגִּיעַ הַזְּמָן,

שְׁתַּרְחַמוּ עַל עֲצַמְכֶם, תִּרְאוּ בְּאֵיזָה מַעֲמַד וּמִצָּב אֶתֶם
 נִמְצָאִים, רַעֲבִים וְצִמְאִים, עֲרֻמִּים וְיַחֲפִים, בְּלִי אֲמוּנָה,
 בְּלִי תוֹרָה, בְּלִי מִצְוֹת, בְּלִי תִּכְלִית בַּחַיִּים; עוֹמְדִים
 לִיִּצְנִים וּמִתְלוֹצְצִים עֲכָשׁוּ מֵהַדְּבוּרִים הָאֵלֹהִים, בְּשַׁעַה
 שְׂאִינֶם יוֹדְעִים, שֶׁהִנֵּה פֶתְאִם יָבֹא מִלְּאֵךְ הַמּוֹת, וְיִקַּח
 אוֹתֶם בְּמַחְלָה מִמְּאֲרַת. לָמָּה לָכֶם לְהַפְשִׁיף אַחֵר
 הַלִּיִּצְנִים הַמִּתְלוֹצְצִים מִכָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל?!
 לָמָּה לָכֶם, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְהִתְחַבֵּר אֶל לְצִים,
 הַהוֹרְסִים אֶתְכֶם, וְלֹא יִרְחַמוּ עֲלֵיכֶם?! לָמָּה לֹא תָשׁוּבוּ
 בְּתִשׁוּבָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶתְכֶם,
 וְצָרִיךְ אֶתְכֶם, וְהוּא מְחַיֶּה אֶתְכֶם, וְאֵלֵיו אֶתֶם
 חוֹזְרִים?! לָמָּה לָכֶם לְחַפּוֹת עַד שֶׁתִּקְבְּלוּ מַכּוֹת בְּגוֹף
 וּבְנַפֶּשׁ, בְּרִכּוּשׁ וּבְמָמוֹן?! בָּאוּ כָּכֵר עִתָּה גִּחְזוֹר
 לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צז):
 אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל עֲצֻמוֹ עוֹד בְּזָה הָעוֹלָם לְחַיּוֹת
 כְּדַגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא; כְּשֶׁאָדָם מִסְתַּוְּבֵב בְּזָה הָעוֹלָם,
 כְּכֹר יִרְגִישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁמְרַגִּישִׁים
 אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּעוֹלָם הַבָּא. מֵה וְלָמָּה לָנוּ לְחַפּוֹת עַד
 שֶׁיַּעֲבִרוּ עֲלֵינוּ מִשְׁבְּרִים?! הֲבֵה גִּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה! בָּאוּ
 נִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! בָּאוּ נִתְחַבֵּר אֶל
 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל! בָּאוּ כָּכֵר וְנוֹרִיד מֵאֲתָנוּ אֶת הַלִּיִּצְנוּת,
 שֶׁמִּתְלוֹצְצִים מֵהַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁעַל זֶה מְקַבְּלִים
 אַחֲרֵי-כֵן עֲנֵשׁ גָּדוֹל בְּמֵאֵד מְאֹד; כִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ

הַרְבִּים, הַסְּמֹךְ-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וּמַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּלְבוּשִׁים שֶׁל רַע-בָּנִים, 'חֲכָמִים', וּלְבִסוּף הֵם הֵם הַלְיָצָנִים שְׁמַתְלוֹצְצִים מִכָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. וַחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים קִיב:), שֶׁכֶּךָ צָוָה רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ אֶת בְּנָיו: אַל תְּדוּרוּ בְּשִׁכְנֵנָצִיב, מִשּׁוּם דְּאִינְשֵׁי לִי צָנוּ נִינְהוּ, וּמִשְׁכּוֹ לָךְ בְּלִי צָנוּתָא; הִיָּתָה עִיר שְׁנַקְרָאָה שִׁכְנֵנָצִיב, וְהָיוּ שֵׁם הַרְבֵּה לִי צָנִים, צָוָה רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ אֶת בְּנָיו, שֶׁלֹּא יְגוּרוּ שֵׁם, כִּי יִמְשְׁכוּ אוֹתָם לְלִי צָנוּת. אָנוּ רוֹאִים בְּדוֹר הַזֶּה, קְלַפְתַּת הַלִּי צָנוּת הַוּרְסַת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל; זֶה מַתְלוֹצֵץ מִזֶּה, וְזֶה מִזֶּה, וְנַעֲשִׂים פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֶךָ נוֹלְדוֹת הַמְּפֻלְגוֹת, אֲשֶׁר בָּאוֹת מִדוֹר הַהִפְלָגָה, שֶׁהָיָה בּוֹ פְּלָג, פְּלָג, מִפְּלָגָה מִפְּלָגָה, וְזֶה מְדַבֵּר עַל זֶה וְכוּ', הָעֶקֶר שֶׁלֹּא תִהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ הַגְּזַעְנוּת הַנִּמְצָאת הַיּוֹם בֵּינֵינוּ; אֵלּוּ מְדַבְּרִים נֶגְדֵי אֵלּוּ וְכוּ', וּמִי סוֹבֵל? אֵלּוּ הַתְּמִימִים; כִּי בְּחִסְדּוֹ יִתְבַּרֵךְ, יֵשׁ בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְלִיוֹנִים יְהוּדִים תְּמִימִים, אֵינָם רוֹצִים כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינָם חִפְצִים אֲלֵא אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל אֵלּוּ הַלִּי צָנִים מַתְלוֹצְצִים מֵהֵם, וְהֵם הֵם "זְהִמַּת הַמְסִיּוֹן"; כִּי עָלֵיכֶם לְהִבִּין, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! מְסִיוֹנֵר אֵינּוּ צָרִיךְ לְלַכֵּת דִּיקָא בְּלִי כְּפָה וּבְלִי זָקֵן וּפְאוֹת, אֲלֵא יְכוּל לִילֵךְ עִם כְּפָה וּבְזָקֵן וּפְאוֹת, וְיַעֲקֹר אֶתְכֶם מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְקִיּוּם

הַמְצוֹת, יַעֲקֹר אֶתְכֶם מֵהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם הַדְּבָקִים בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, יִנְתֵּק אֶתְכֶם מֵהַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּם, מֵאֱלוֹ
 שְׁלוֹמָדִים תּוֹרָה לְשִׁמָּה, מֵאֱלוֹ שְׁמֹחֲזִקִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
 אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ; וּלְבִסּוֹף בָּאִים רְשָׁעִים אַרְוֵרִים, וּמִתְלוֹצְצִים
 מִחֲכָם הַדּוֹר, שֶׁהוּא עֲמוּד הַהֲלָכָה, מִמֶּנּוּ עוֹשִׂים כָּל
 מִיָּנִי לִיצְנוּת, תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁהֵם הַלִּיצְנִים הַמִּתְלוֹצְצִים
 מֵהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, מִחֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל עֲמוּדֵי הַלָּכָה, הֵם
 דִּיקָא מְסִיוֹנָרִים; כִּי בְּרַגַּע שְׁמַדְבָּרִים עַל צְדִיק שְׁמַדְבָּר
 רַק מֵהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּרַגַּע שְׁמַדְבָּרִים עַל חֲכָם
 שֶׁהוּא עֲמוּד הַהֲלָכָה, תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁאֱלוֹ מְסִיוֹנָרִים.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! תִּשְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מְאֹד
 מִ"זְהַמַּת הַמְסִיוֹן", וְאַל תִּתְּנוּ שֵׁיַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם
 הַמְסִיוֹנָרִים הָאֵלֹהִים, הַרוֹצִים לְנִתֵּק אֶתְכֶם מֵהַבּוֹרָא
 יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. רְאוּ וּפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִתְבּוֹנְנוּ הֵיטֵב הֵיטֵב,
 מֵה קוֹרָה אֶתְכֶם! עֲבְרוּ עֲלֵיכֶם כָּל-כָּף הַרְבֵּה יָמִים
 וְשָׁנִים, וְאַתֶּם שְׁבוּרִים וְרָצוּצִים, בּוֹדְדִים וְגִלְמוּדִים,
 וְאֵין לָכֶם אֶף אֶחָד לְפָנוּת אֱלֹהֵי בְּעֵת צָרָה. הֵאֵם זֶה לֹא
 "זְהַמַּת הַמְסִיוֹן" — אֱלוֹ הַגּוֹיִים, שְׁבָאִים מִחוּץ לְאָרֶץ
 לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבִידֵיהֶם הַבְּשׂוּרָה — בְּשׂוֹרֵת הַגָּאֲלָה,
 שְׁזֵה שְׁחוּק גָּמוּר, הֲלֹא הֵם הַרְגוּ אוֹתְנוּ אֶלְפִים שָׁנָה,
 וְעַתָּה יִגְלוּ לָנוּ מִי הַמְּשִׁיחַ? מִתִּי נוֹלֵד וְאֵיךְ נוֹלֵד? !
 — בְּלִי בּוֹשָׁה, אֵינָם מִתְבְּיָשִׁים כָּלֵל! כֵּן גַּם בִּינֵינוּ יֵשׁ

כָּל מִינֵי לִיצָנִים מְסִיוֹנָרִים, הַמַּעֲלִימִים וּמְכַסִּים אֶת
 הַקְדָּשָׁה, הַמַּעֲלִימִים וּמְסִתִּירִים אֶת דְּרֹךְ הָאֱמֶת. לְזֹאת,
 בָּנִי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר מִי שְׁמַדְבֵּר
 נֶגְדַת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנֶגְדַת הַתּוֹרָה וְנֶגְדַת הַצְדִּיקִים
 הָאֱמֵתִיִּים, הוּא הוּא מְסִיוֹנֵר, הוּא "זֵהֶמֶת הַמְסִיוֹן",
 וְצָרִיכִים לְהִשָּׁמֵר מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שֶׁנִּשְׁמָרִים מִחֲזֵה רָעָה, חֲזֵה
 טוֹרֶפֶת, כִּי הוּא בּוֹדֵאֵי יִטְרֹף אֶתְכֶם, וְחָבֵל מְאֹד; כִּי
 אִם אַתֶּם חַיִּים עִתָּה בְּדוֹר הַזֶּה, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂאוּר גְּדוֹל
 מִחֲכָה וּמִצָּפָה לָכֶם, רַק תִּפְתְּחוּ אֶת הַפֶּה, וְתִתְחִילוּ
 לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִבְקְשׁוּ מִמֶּנּוּ כָּל מֵה
 שְׁאַתֶּם צָרִיכִים, אֲזוּ תִרְאוּ אֵיךְ יִתְגַּלֶּה אֲלֵיכֶם הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא; תִּרְאוּ אֶת הַתְּשׁוּקָה שְׁתַּכְנִס בְּכֶם לְחִזּוֹר
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְזֹאת אָנּוּ רוֹאִים הַיּוֹם, בֶּן פּוֹרֶת יוֹסֵף,
 אִיזוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת יֵשׁ לְקָדְשָׁה! אִיזוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת דְּקָדְשָׁה
 יֵשׁ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה! אֲבָל בְּרַגַע שְׁכָבֵר מִתְעוֹרְרִים
 בְּתִשׁוּבָה, אֲזוּ בָּאִים אֵלָיו הָאֲפִיקוֹרְסִים, וּמְנַתְּקִים אֶת
 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. בְּשָׂבִיל זֶה אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין צ.ט): הַמְּבַזֶּה אֶת חֲבֵרוֹ הָיִ
 אֲפִיקוֹרְס; (שָׁם צ.ט): הַמְּבַזֶּה תִּלְמִיד חֲכָם — הָיִ
 אֲפִיקוֹרְס; (אֲבוֹת ג, יא): הַמְּגַלֶּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שְׁלֵא
 כְּהִלְכָה — הָיִ אֲפִיקוֹרְס. מֵהוּ אֲפִיקוֹרְס? מִי שְׁמַסִּית
 יְהוּדֵי נֶגְדַת יְהוּדֵי שְׁנֵי, צָרִיךְ לְהִשָּׁמֵר מִמֶּנּוּ, כִּי זֶהוּ
 אֲפִיקוֹרְס. חֲדָלוּ כָּבֵר מִהֲלִיצָנוֹת הַזֶּה, לְהִתְלוּצֵץ אֶחָד

מֵהַשָּׁנִי, מָה אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה מַחֲכָה עֲלֵיכֶם בְּעוֹד
 שָׁעָה, בְּעוֹד יוֹם וְכוּ'?! הַפְּסִיקוּ לְבִזּוֹת תַּלְמִידֵי
 חֲכָמִים, שְׁכַל כָּלָם בַּתּוֹרָה, וְאִין לָהֶם אֲלֵא ד' אֲמוֹת
 שֶׁל הַלְכָה. מָה אַתֶּם יוֹדְעִים מֵה צְפוּי לָכֶם בְּקָרוֹב?!
 הַפְּסִיקוּ לְגִלוֹת פְּנִים בַּתּוֹרָה שְׁלֵא פִהֲלָכָה, שְׁזֵה
 אֲפִיקוֹרִס. הִנֵּה אָנוּ רוֹאִים אֵלֶי שְׂיֵשׁ לָהֶם אֲמוּנָה
 בַּהֲקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵלֶי שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָהֶם, וְכָל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לָהֶם מִסְפָּרִים
 רַק לוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵם הִכִּי מְאֹשָׁרִים בַּחַיִּים, יֵשׁ לָהֶם לְמִי
 לְפָנוֹת, יֵשׁ לָהֶם כְּתֻבָּת לְמִי לְלָכֶת, הֵם חַיִּים חַיִּים
 מִתְקִים, חַיִּים נְצַחִיִּים, הֵם חַיִּים בְּזֵה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי
 וְהַחֲמָרִי כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא. וַיֵּשׁ, בְּלִי עֵינַי הָרַע,
 רַבּוֹת רַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים,
 שְׂאוּהֵבִים זֶה אֶת זֶה, מְקַיְמִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ וְאֶת
 תּוֹרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. אֲבָל, לְדַאֲבוּנָנוּ הָרַב, יֵשׁ גַּם לְהַפְּךְ —
 לִיצְנִים הַמְתְּלוֹצְצִים זֶה מִזֶּה, וְצוֹרֵם בְּאֲזַנֵּיהֶם לְשִׁמְעַ
 דְּבוּרִים אֵלֶי. אֵךְ מֵדוּעַ אֵינָם שְׂמִים עַל לֵב, שְׁפִתָּאֵם
 תִּבְא עֲלֵיהֶם צָרָה כְּזוֹ, שְׁלֵא תִאָּרוּ, וְאֵז יִתְחַרְטוּ, אֲבָל
 יִהְיֶה כְּכֹר מְאֹחֵר. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! שְׁלֵא
 יִהְיֶה לָכֶם חֶלֶק וְנַחֲלָה בֵּין "זְהִמַּת הַמְסִיוֹן", תְּבָרְחוּ
 מִכָּל מִינֵי כְּתוֹת שֶׁל שְׁקָרְנִים, צְבוּעִים וְרַמָּאִים,
 תִּתְחַבְּרוּ אֶל צְדִיקִים חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, וְאֵז יִהְיֶה לָכֶם טוֹב
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהֵם יִפְתְּחוּ לָכֶם אֶת הַלֵּב,

שְׁיֵהֶיָה עַר לְגֵאָלָה, עַר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הוּא יִגְאָלֵנוּ וְלֹא אַחֵר. וְאֵל יַעֲבֹד עֲלֵיכֶם אֵף אֶחָד בְּשׁוֹם דְּבַר, עֲלֵיכֶם רַק לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְתְּאַחַד עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גַּם יַחַד, וְלֹא לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, חֵס וְשָׁלוֹם. הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּפְקַחוּ אֶת עֵינֵיכֶם לְהִסְתַּכֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. אַתֶּם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, תִּדְעוּ לָכֶם, אֲשֶׁר רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲלֵיכֶם לִפְנוֹת בְּעֵת צְרַתְכֶם, וְלֹא אֵל בֶּן-אָדָם, בֶּן-אָדָם אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲזֹר לָכֶם. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר (תְּהִלִּים קמו, ג): "אֵל תִּבְטָחוּ בַּנְּדִיבִים, בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה", אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲזֹר לַעֲצָמוֹ, וְאִיךָ יוֹכֵל לַעֲזֹר לָכֶם?! לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אֵל תִּתְּנוּ לְ"זְהֵמַת הַמְסִיוֹן", שֶׁיַּעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם עִם כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת, וְאֵל תִּתְּעַסְקוּ עִם הַבְּלִיָּהִים; תִּדְעוּ לָכֶם, שְׁכָל רָגַע וְדָקָה וְשִׁנְיָה, שְׂאָדָם עוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם, מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִכְנִיס אֶת הַזְּהֵמָה שֶׁל הַגּוֹיִים בְּדַעְתּוֹ וּבְשִׁכְלוֹ, הוּא כָּבֵד עוֹבֵד עֲבוֹזָה זָרָה. לְזֹאת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שֶׁבַת קמט). עַל הַפְּסוּק (ויקרא יט, ד): "אֵל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים" — אֵל תִּפְנוּ אֵל מַדְעֵתְכֶם; שֶׁתִּזְכְּרוּ תָּמִיד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּרָגַע שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא הֵכִי מְאֹשֵׁר. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם תִּכְנִיסוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹהֵי בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם, אֲזִי תִזְכְּרוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתְגַּלֶּה

עֲלֵיכֶם, וַיְהִי לָכֶם טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ, אִיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעֶצְמוֹ יָבֵא וַיִּבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ מְלֻמְעָה
לְמַטָּה, וְהוּא יִגְאֹלֵנוּ בְּגֹאֲלַת עוֹלָם.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!